

SIR (She'r)

Shamoldek beqaror shoir sevgisi,
Uning bor davlati — savlati.
Sog‘inchdan yoqar-u rayhonlar isi,
Meni tanlaganing g‘alati...

Na bir shirin kalom ming zahmatingga,
Na bir salomingga alik oladi.
Muhabbing nima Muhammadingga?..
Qalamni quchoqlab uxbol qoladi.

Qasri shuhrat aro qon yig‘lar yurak,
Ko‘ksingda nimadir g‘ijjak chaladi.
Unga she’r kerakdir,
Senga er kerak.
Koshki tushunsa u valadi...

U so‘z kutar, uni sen kutib oylab,
Bir umr yo‘l qarab ko‘zing toladi.
Sevgilim, farishtam... tentagim, yo rab,
Baxtingni yarmini she’rim taladi!..

Gunohing ne edi, ey munglig‘ dilbar,
Seni tanlaganim g‘alati...
Asl shoir asli uylanmay o‘tar,
Uylansa ham ko‘rmay xotin oladi.

Tuzalmaydi dardim mening,
Olsam kerak.
Tuproq bilan og‘a-ini
Bo‘lsam kerak.

Olim nima? Bu ham bitta
Sayr, Ona.
O‘g‘ling qaro erga ketdi,
Xayr, Ona...

Tuzalmas bu dardim mening,
Umidim yo‘q.
Xira shamdek ko‘zlarimda
So‘nmoqda cho‘g‘.

Cho‘g‘ nimadir? Cho‘g‘ ham tutab,
Kul bo‘ladi.
Inson bir kun o‘z mayliga
Qul bo‘ladi...

Yuragimni tamom qildim,
Yig‘layverib.
Huzurimda ajal turar,
Qoshin kerib.

Men hayotda o‘limga tik
Boqib o‘sdim...
Qani menga atalgan joy,
Ketdik, do‘stim!

Azizimsan,
Baxtiyorimsan.
Ishonganim — vafodorimsan.
Yolg‘izimsan... Umring o‘lchovli,
Qarg‘a esa mingga kiradi.

Bilib yurar,
Ko‘rib turadi.
Quzg‘un — ajal topar bexato.
Jondan ortiq ko‘raman, lekin
Seni boglab qo‘ygan yo‘q, ota...
Qarg‘a esa mingga kiradi.

Yurak tokay urib turadi?
Yurak tinggay to‘lsa paymona.
Ma'yus chehrang ko‘ksimni yoqib
Sen ham bir kun o‘tarsan, ona,
Qarg‘a esa mingga kiradi.

Yillar bizni o‘rib turadi.
Uyda, yolda, shoshib-shoshmasdan,
Xayrlashib-xayrlashmasdan
Erib, oqib o‘taveramiz,
Qarg‘a esa mingga kiradi...

Sochgum gulday dunyoga mehrim,
Toki yurak urib turadi.
Sen abadiy yashaysan, she’rim —
Qarg‘a faqat mingga kiradi.

O‘zbekiston xalq shoiri
Muhammad Yusufning
“Saylanma” kitobidan